

Núm. de Protocol: 1000122/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000068/2018

SENTÈNCIA 113-2018

PARTS:

Apel·lant: Sr. AAD

Representant: Ídem

Advocada: Sra. TDS

Apel·lat: Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocada: Sra. CSM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, dinou de desembre de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000122/2015.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. AAD va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de la Seguretat Social (CASS), en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions d'aquest organisme de 14 de setembre i 23 de novembre de 2015, en virtut de les quals es va acordar atorgar-li l'alta mèdica, amb reconeixement d'una pensió d'invalidesa derivada d'accident laboral amb un grau de menyscabament del 33,50%.

La sentència de 29 de maig de 2018 del Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, ha desestimat íntegrament la demanda i ha declarat que les resolucions impugnades són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- Disconforme amb els pronunciaments de la sentència, l'agent ha interposat el present recurs d'apel·lació, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) La sentència ha prescindit de les conclusions de l'informe pericial de manera improcedent.

b) S'ha de tenir en compte també l'afectació dels dits restants i la inutilitat total de la mà esquerra, com a conseqüència de l'amputació dels dits 2^{on} i 3er d'aquesta mà.

c) A més, cal afegir la valoració de les lesions de l'espatlla esquerra, tal i com ho recull el dictamen pericial.

3.- La representació de la CASS s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. Insisteix especialment en què s'ha de tenir en compte la pèrdua de la funcionalitat de la mà, enlloc de procedir a la suma de les invalideses parcials de cada dit.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'objecte d'aquest procés versa sobre la determinació del grau d'invalidesa que pateix l'interessat com a conseqüència de l'accident de treball que va patir el 16 de maig de 2014, de resultes del qual va sofrir l'amputació del 2^{on} i 3er dit de la mà esquerra, els quals formen un monyó conjunt, i una rigidesa important del 4^{rt} dit de la mateixa mà, amb la presència d'un neurinoma dolorós entre el 2^{on} i el 4^{rt} metacarpí. Al mateix temps, presenta una limitació dels últims graus d'amplitud articular de l'espatlla esquerra, que podria derivar del fet de portar el braç en cabestrell.

L'informe pericial que va emetre l'Àrea de Medicina Legal i Forense va valorar aquestes lesions en 48% d'IPP, però la sentència apel·lada no ha seguit les conclusions d'aquest informe, en considerar que la pèrdua total de la mà no dominant donaria lloc a un grau d'invalidesa del 60%, de manera que, en aquest cas, no procedeix una addició de les diferents lesions, sinó que s'han de valorar les limitacions funcionals, que els serveis mèdics de la CASS van valorar en un 30%, al que s'ha d'afegir un 5% per la limitació articular de l'espatlla esquerra.

Tercer.- Com a punt de partida per resoldre la qüestió litigiosa, s'ha de partir de la reiterada doctrina d'aquesta Sala, segons la qual, encara que els tribunals no estiguin vinculats pel resultat del dictamen pericial, com diu l'article 47 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, això no suposa que aquest no sigui un element de judici de particular rellevància, singularment quan es tracta d'aplicar coneixements especialitzats propis de la ciència mèdica.

En aquest cas concret, no es poden compartir les conclusions a què arriba la sentència apel·lada, la qual, com abans s'ha exposat, no ha considerat procedent la suma de les diferents lesions que pateix l'assegurat a la mà esquerra –no dominant-, sinó tenir en compte només les limitacions funcionals d'aquesta extremitat.

Segons l'apartat 1.2 del barem de la UCANSS, l'examen detallat i complet d'una mà ha de comportar en primer lloc una valoració de les lesions anatòmiques, entre les quals l'amputació, mentre que la valoració funcional només és un element correctiu, que modula l'aspecte estrictament anatòmic.

En efecte, el barem no contempla només la pèrdua de funcionalitat de la mà. Segons el seu apartat 1.2, s'ha de partir d'un examen anatòmic i modular-lo d'acord amb un examen funcional. En aquesta línia, l'apartat 1.2.1 es dedica a la valoració de les amputacions, l'apartat 1.2.2 a l'afectació de les funcions articulars i, en fi, l'apartat 1.2.5 a les seqüeles nervioses i vasculars.

Doncs bé, aquest darrer apartat es remet, pel que fa a les seqüeles nervioses, a les seqüeles sobre el sistema nerviós perifèric, que examina l'apartat 4.2.5 del barem.

En conseqüència, en aplicació de l'apartat 1.2 del barem, no resulta procedent substituir completament la valoració anatòmica per la funcional, ja que d'aquesta manera el criteri merament suplementari o moderador substitueix el que ha de ser l'element de valoració principal. La referència del barem a que, en el cas de lesions múltiples, l'apreciació es farà sobre la funció global de la mà i no per l'addició de les diverses lesions (apartat 1.2.2

del barem) es refereix a les limitacions articulars i no, com succeeix en aquest cas, al supòsit en què s'han produït una o més amputacions.

S'ha de reprendre, doncs, el dictamen pericial de l'Àrea de Medicina Legal i Forense, que ha procedit a realitzar una valoració de les limitacions anatòmiques que el recurrent ha patit com a conseqüència de l'accident laboral.

D'aquesta manera, s'ha de ponderar l'amputació dels dos dits de la mà esquerra, a raó d'un 12% per cadascun d'ells, segons l'apartat 1.2.1 del barem. A aquest percentatge del 24% s'haurà d'afegir un 10% pel neurinoma dolorós entre el 2^{on} i el 4^{rt} dit de la mateixa mà, en aplicació dels apartats 1.2.5 i 4.2.5 del barem, així com un altre 10% per la limitació articular de l'espatlla esquerra, segons l'apartat 1.1.2 del barem.

Per excepció, no procedeix valorar la rigidesa del 4^{rt} dit de la mà esquerra, ja que, segons l'apartat 1.2.2 del barem, les limitacions articulars del dit anular de la mà no dominant no són valorables.

Per tot això, s'ha de reconèixer al recurrent un grau d'incapacitat total del 44%, si es té en compte, com diu l'informe pericial, que totes les seqüeles afecten una mateixa unitat funcional.

Quart.- El recurrent no discuteix els pronunciaments de la sentència apel·lada sobre la impossibilitat d'aplicar en aquest cas l'element professional i, d'altra banda, l'informe pericial psiquiàtric descarta l'existència de cap percentatge de minva susceptible de valoració.

En conseqüència, procedeix estimar parcialment el recurs d'apel·lació que formula la part agent.

Cinquè.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Estimar parcialment el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. AAD contra la sentència dictada el 29 de maig de 2018 per la Secció Administrativa del Tribunal Unipersonal, la qual es revoca i deixa sense efecte.

Segon.- Estimar en part la demanda interposada per la part agent i, en conseqüència, declarar no ajustades a dret i anul·lar les resolucions impugnades de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 14 de setembre i 23 de novembre de 2015, amb reconeixement a l'interessat d'un grau d'invalidesa del 44%, amb efectes des del 21 de setembre de 2015.

Tercer.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en ambdues instàncies.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.